

ŞİMDİ ASİSTAN OLSAM...

Yıllarca birlikte, aynı zaman diliminde, benzer şartlarda, benzer işleri yapan insanların geçmişe ve geleceğe yönelik düşüncelerinin de benzeştiğini düşünürüm. Çoğu zaman bunun örneklerini de görürüz çevremizde. Yıllarını birlikte mutlu bir şekilde sadakatla geçirmiş çiftlerin bile uzun vadede birbirlerine benzemeye başladığı gerçeği konuşulur hep etrafımızda. Bu nedenle, ŞİMDİ ASİSTAN OLSAM...(?) sorusu sorulduğunda arşivdeki yazıları okudum. Gördüm ki, benzer 'keşke'leri hissediyorum onlarla. Farklı olan var mı? Evet Var....

Asistan olduğum ilk günden beri GÜNLÜK TUTARDIM KENDİME. Bugün geriye baktığımda, bir ömür boyu bu kadar fazla 'ders verici, düşündürücü, çoğu kez güldürücü' olaylarla karşılaşacağımı düşünememişim ve şimdi bu zenginliği devşirmedığım için 'keşke ' diyorum.

Asistanlığa başladığım ilk günden beri PERİNE ANATOMİSİNİ VE CERRAHİSİNİ öğrenmek için ilave bir gayret içinde olurdum. ÜRETRA CERRAHİSİ ne daha çok ilgi duyar ve toplumda 'üretra sorunlu' hastalara çözüm olmak için önce ÖNLEYİCİ TEDBİRLERİ, daha sonra TEDAVİ EDİCİ yaklaşımları geliştirme çabası içinde olurdum.

Hayrımın dokunduğu her hastamdan DUA isterdim. Böylece benim için dua edenlerin sayısını artırır, bu beklenti ile, insanlara hep faydalı olma gayretimi de sigortalamış olurdum...

Ama, biliniz ki; ben hala asistanım. Ve bu söylediklerimi 53 yaşında yapıyorum...